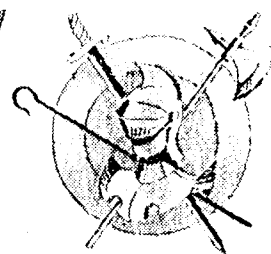

STRAŻ

i ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSZTUSA

OPOKA WIEKÓW
Okup za Wszystkich

— Abbakuk 2:1; Izajasz 21:11, 12.
“Na Straży Swej Stać Będą...”
“Przychodzi poranek, a także i noc.”

ROK LXV PAŹD.-LIST.-GRUD. 1990 Nr.4

SPIS RZECZY Str.

Obecny obowiązek i przywilej
świętych.....14

Komentarze do księgi Objawienia
(1879-1916).

“Na ziemi ucieszenie narodów z rozpaczą” (Łuk.
21:28). “Ale wam, którzy się boicie Imienia Mo-
jego. wnijdzie słońce sprawiedliwości.” — Mal. 4:2.

STRAŻ

I ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSTUSA

Trzymiesięczne czasopismo ogłaszające wieczną Ewangelię

Wydawane przez

FRANCUSKIE ZRZESZENIE WOLNYCH BADACZY PISMA ŚWIĘTEGO

11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

SENTINELLE

ET HERAUT DE LA PRESENCE DE CHRIST

Périodique trimestriel annonçant l'Évangile éternel

et publié par

L'ASSOCIATION FRANÇAISE DES LIBRES ÉTUDIANTS DE LA BIBLE

11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

Prix de ce numéro 8,00 francs
Abonnement annuel 30,00 francs
Cena jednego egzemplarza 8,00 franków
Roczna prenumerata 30,00 franków

Le Directeur de Publication : Antoine PAPAŁAK

L'imprimeur-Éditeur : A.F.L.E.B.

11, Rue du Maréchal Joffre
62320 ROUVROY (France)

Rok LXV

PAŹDZIERNIK-LISTOPAD-GRUDZIEŃ 1990

Nr. 4

Obecny obowiązek i przywilej świętych

(Ciąg dalszy)

KSZTAŁT POBOŹNOŚCI BEZ JEJ MOCY

Słowa tekstu, które rozważamy, są podobne do słów proroka Izajasza w rozdziale 29 : 13, cytowane przez naszego Pana. Tam prorok oświadcza: "Lud ten przybliży się do mnie usty swymi i wargami czci mnie; ale serce ich daleko jest odemnie" a Mistrz dodaje następujące słowa (Mat. 15 : 9) : "Lecz próżno mnie czczą, nauczając nauk, które są przykazania ludzkie".

Tłumaczenie wiersza z naszego tekstu nie jest tak zupełnie jasnym jak by mogło być. Myśl tutaj zdaje się być ta: Lud ten widocznie szuka mnie każdego dnia, widocznie chcą poznać drogi moje. Wielkim kosztem budują kościoły z wysokimi wieżami i wspaniałym urządzeniem. Wiele kościołów ma posągi świętych i kosztowne malowidła, które przedstawiają piękny widok. Mają melodyjne dzwony, wydzwaniające wdzięczne i melodyjne hymny. Posiadają dobrze wyszkolone chóry śpiewaków. Mają oni również wysoce wykształconych księży i kaznodziei, którzy mają dar oratorstwa i prowadzą interesujące i wymowne rozprawy; zewnętrznie, mają oni zadziwiającą gorliwość

ku sprawiedliwości; i powierzchownie zdaje się, iż czynią wszystko dobrze. Naznaczają doroczny Dzień Dzięczynienia, i podejmują wielkie składki na biednych; płacą wysokie pensje swym kaznodziejom; dają coraz więcej pieniędzy na misje. Jest to wszystko bardzo podobne temu co było za czasów naszego Pana, za Jego pierwszej obecności, gdy On powiedział: "Obchodźcie morze i ziemię, aby uczynić jednego nowego żyda a gdy się stanie, czynicie go synem zatracenia dwakroć więcej, niżeliście sami". Stał się gorszym, aniżeli był przedtem. — Mat. 23 : 15.

Wielka gorliwość jest okazywana ku tradycjom ludzkim, ku propagowaniu ludzkich teorii, ku przywiedzeniu do kwitującego stanu interesów denominacyjnych, ku pociągnięciu świata za pomocą różnych środków, aby osiągnąć jego wpływ i finansowe poparcie. Naprzykład: Dzień Dzięczynienia był ustanowiony jako święto w historii pierwotnej Nowej Anglii. Dawno już temu stało się zwyczajem w Stanach Zjednoczonych, iż naznaczono ostatni Czwartek Listopada jako Dzień Dzięczynienia Bogu za żniwo ostatniego roku. Pierwszy, który zaprowadził to święto, był Gubernator Stanu Massachusetts. Guber-

nator innego Stanu poszedł w ślad za nim, następnie inny, aż zostało przyjęte przez Prezydenta Stanów Zjednoczonych. Ostatecznie wszło w zwyczaj, iż Prezydent każdorocznie najprzód czyni rozporządzenie, po którym następuje proklamacja Gubernatora każdego Stanu, aby dany dzień uczynić legalnym świętem, w którym banki i miejsca handlowe i przemysłowe mają być zamknięte, aby ludzie byli wolni od zwykłych zajęć i mogli złożyć uwielbienie i dziękczynienie Bogu za Jego błogosławieństwa w minionym roku. Zwyczaj ten dotąd egzystuje. Gdy te rzeczy bywają opowiadane ludziom pochodzącym z innych krajów, to im się wydaje, jakoby ludzie w Stanach Zjednoczonych byli świętymi. Mogliby także powiedzieć: Czy nie było to dostatecznym, aby ogólny Rząd Stanów Zjednoczonych uczynił takie rozporządzenie, lecz tu każdy Stan czyni oddzielnie i to każdorocznie. Gdyby Prezydent Stanów Zjednoczonych był nawet niedowiarkiem, to jednak spodziewanym jest po nim, by uszanował przyjęty zwyczaj i uczynił tę samą proklamację. To samo, gdyby Gubernator Stanu był katolikiem, Protestantem czy Ateistą, to spodziewano by się od niego aby postąpił według przyjętego zwyczaju. Zwyczaj ten idzie wkoło jak wskazówki na zegarze. Lecz bardzo mało ludzi zwraca uwagę na jaki cel dzień ten został ustanowiony, lecz uważają, iż to jest bardzo dobre święto, bo w tym dniu szczególnie, mogą zjeść porządny obiad i mieć przyjemne chwile. Lecz ogromna większość, żadnej uwagi nie zwraca, ani się poczuwa, by złożyć dziękczynienie Bogu.

Tak samo rzecz się ma z innymi zwyczajami innych narodów. Gdybyśmy się znaleźli w Mahometanśkim kraju, zobaczylibyśmy, jak o dwunastej godzinie każdy Mahometanin bez względu na to co robi, zatrzyma się na chwilę, aby się pomodlić do Allaha. Niejeden, nieobeznany, mógłby z tego wnosić iż Mahometanie są wielce świątobliwi ludzie, którzy muszą być bardzo prawdziwymi i rzetelnymi w swoim obyczajach i postępowaniu. Lecz taki mógłby doznać przykrego zawodu. Znaczna część rozpowszechnionych zwyczajów, mające podłoże wzniosłe i szlachetne, stały się tylko mechaniczną formą, zewnętrzną wystawnością, mającą kształt pobożności, lecz nie mające w sobie mocy.

JAWNE FAKTY W DZISIEJSZYM CHRZEŚCIJAŃSTWIE

W naszym tekście prorok oświadcza, iż prawdziwe dzieci Boże mają podnieść swój głos, wołać głośno i opowiadać tym, którzy mienią się być ludem Bożym, wykazać ich przestępstwa. Wniosek, jaki daje się z tego wyciągnąć, zdaje się

być ten, iż obecnie zachodzi szczególna potrzeba publicznego zwracania uwagi na fakt, iż dziś uprawia się wiele hipokryzji w imieniu religii. Gdy zważymy, naród brytyjski, niemiecki albo jaki inny, to prawie wszystkie mają mniej lub więcej surowe przepisy religijnego prawa. One były nawet do niedawna tak surowymi, iż my, którzy ogłaszamy terazniejszą prawdę, nie moglibyśmy otrzymać tam pozwolenia na głoszenie jej a nawet byłibyśmy tam w niebezpieczeństwie naszego życia. Jednak ilu ludzi w danych krajach prawdziwie służy Bogu i naśladuje przepisy Jego słowa, danych ludowi Bożemu? Który z tych rządów w swoim postępowaniu z innymi narodami, stosował się, lub stosuje teraz, do Złotego Prawa miłości nauczanego przez Zbawiciela? Co w tym względzie wskazuje nam historia, tak przeszła jak i obecna?

Dziś nie potrzeba, ani nie byłoby właściwym krzyczeć głośno o tych rzeczach na ulicach — publiczność nie jest więcej w nieświadomości. Wszystkie te rzeczy o których tutaj mówimy, są mniej lub więcej krytykowane tak w gazetach jak i w różny sposób. Co do nietolerancji religijnej, to prawie wszystkie denominacje odznaczają się prześladowaniem innych. Nie zdaje się aby obecnie było więcej serdecznego uczucia aniżeli dawniej, chociaż gwałtowne prześladowania są teraz rzadko praktykowane. Jeżeli mamy właściwe pojęcie sprawy, to można powiedzieć, że zaledwie jedna dziesiąta część ze wszystkich ministrów i kaznodziei posiada wiarę w Biblię, jako Boskie objawienie. Ci tylko starają się żyć na wyższym poziomie moralności, chociaż nie można powiedzieć, aby to stosowało się do kaznodziejów więcej aniżeli do świata w ogólności. Lecz jest tam wiele religijnej formalności. Liczba księży i kaznodziei jest około sto osiemdziesiąt tysięcy, którzy używają tekstów z Biblii, lecz o ile daje się zauważyć, to oni tylko sankcjonują te zarysy Boskiego objawienia, które według ich zdania zgadzają się z wyższą krytyką i ogólną inteligencją. Zdaje się iż Pan przez Proroka wskazuje na ten stan rzeczy.

Nie mamy na myśli ani nie rozumiemy tych słów, by miały znaczyć, ażeby w jakiś nieprzyzwoity sposób wchodzić do kościołów i tam nawoływać lub gromić lud. Ci, co zgromadzają się w kościołach, mają prawo zbierać się tam, i być tak szczerymi, na ile im się to podoba, lub być obłudnymi jeżeli mają w tym upodobanie. Nie byłoby również właściwym prawić głośno na ulicach. Są inne więcej praktyczne i skuteczniejsze sposoby głoszenia prawdy.

Jako przykład obecnego stanowiska kaznodziei nominalnego kościoła, przytoczymy sprawę Ks. Dr. Aked. Wzmianka o tym nie będzie wy-

głaszaniem jakiejś prywatnej sprawy; ponieważ Dr. Aked sam opublikował ją w gazetach. Nie zbyt dawno temu, ten kaznodzieja, ku swemu własnemu zadowoleniu zaprzeczał i zwalczał niepokalane narodzenie Chrystusa Pana i starał się wyjaśnić tę sprawę. Ks. Aked jest bardzo zdolnym człowiekiem — stoi na wysokim stanowisku i przestaje z ludźmi postawionymi wysoko w kolegiach i innych uczelniach. W San Francisco jest Filia Federacji Chrześcijańskich kościołów, której prezesem został obrany tenże. Ktoś zaatakował Ks. Aked'a w gazecie, że za jego wystąpienie w sprawie wyżej wzmiankowanej, powinien być „wyłączony”, „usunięty” z zajmowanego stanowiska. Pan Aked odpowiedział, iż on myśli, że każdy zrozumiał jego stanowisko i przedstawił swoją rezygnację z Prezesa Federacji kościołów. Człowiek — który ogłosił protest i oświadczył, że Ks. Dr. Aked powinien być pociągnięty do odpowiedzialności za swoje herezje, był traktowany jako przestępca, a Ks. Aked był proszony aby pozostał na stanowisku Prezesa. Ks. Aked publicznie oświadczył, iż wcale nie wierzy w historię o odkupieniu ludzkości — nie wierzy, iż Jezus był kiedyś nadludzką istotą. Mimo jawnego i publicznego wystąpienia przeciw fundamentalnej nauce chrześcijaństwa, Ks. Dr. Aked był popierany na swoim stanowisku przez swoich współpracowników, z bardzo małymi wyjątkami. Fakt ten dowodzi, iż ministrowie dzisiejsi upadli bardzo nisko i są „ślepyi wodzami ślepych”.

PRACA KRÓLESTWA Z TEJ STRONY ZASŁONY

Ten stan rzeczy wcale nas nie dziwi, ponieważ on był dawno temu przepowiedziany w Słowie Bożym. Jesteśmy zapewnieni przez toż Słowo, że w naszych czasach będziemy świadkami wypełnienia się proroctw, które traktują o tych rzeczach. Gdziekolwiek spojrzemy, możemy zauważyć rozkruszenie obecnego porządku rzeczy, bez względu z jakiego punktu patrzymy, czy religijnego, finansowego lub społecznego. Dzierżawa władzy królestw tego świata skończyła się. W proroctwie Daniela było przepowiedziane, iż „za dni tych królów”, t.j. przed ich zupełnym zburzeniem, Bóg Niebieski wzbudzi Królestwo, które uderzy i połamie wszystkie bestialskie królestwa, o których Pan Bóg objawił Danielowi we śnie. Królestwa te będą oddane „ludowi świętych najwyższych miejsc”, który je „potłucze jako statki garncarskie”. To wskazuje, iż w pewnym znaczeniu tego słowa Pan obejmie te królestwa w swoje posiadanie, zanim będą całkiem zburzone, że niektóre z tych królestw reprezentowane w obrazie wystawionym przez króla Nabuchodonozora będą jeszcze egzystować w tym czasie.

Zatem jaki czas mamy rozumieć zaznaczony w wyrażeniu „za dni tych królów”, gdy królestwo Boże miało być ustanowione w mocy? Według naszego wyrozumienia, pierwszym krokiem do ustanowionego Królestwa było wzbudzenie świętych wieku Ewangelicznego, które wierzymy, iż stało się na wiosnę w roku 1878. Wówczas rozpoczęło się uwielbianie kościoła. Czynność ustanawiania królestwa rozumiemy, iż postępowała od tej daty i obecnie brakuje tylko ostatnich członków klasy kościoła. Gdy liczba ich zostanie dopełniona i zajmą swe miejsca, jako członkowie Kościoła w chwale, natenczas królestwo zostanie całkiem wprowadzone.

To jednak nie znaczy, aby praca tego królestwa nie miała się rozpocząć pomimo iż niektórzy z członków Chrystusowych będą jeszcze w ciele. Zaiste, niektóre pisma zdają się wskazywać, iż praca Królestwa będzie wykonywana z tej strony zasłony, podczas gdy dzieło o wiele większe i ważniejsze będzie postępowało z drugiej strony zasłony. W Piśmie świętym czytamy: „Radować się będą święci w chwale Bożej i śpiewać będą na łóżach swych”. To zdaje się wskazywać, jak przedtem już wspomnieliśmy, iż jest pewna praca do wykonania, podczas gdy święci będą jeszcze na łóżach swych, gdy będą jeszcze w stanie spoczynku — nie „chwiejącymi się i unoszącymi każdym wiatrem nauki przez fortel ludzki”, lecz spoczywającymi, polegając zupełnie na wielkim Planie Bożym. Pismo św. dalej mówi, iż miecz na obie strony ostry jest w rękach ich — jest to Słowo Boże, którego używają jako miecza ducha. To bynajmniej nie odnosi się do świętych z drugiej strony zasłony, ponieważ tam nie potrzebują używać miecza. Pismo także oświadcza iż wystawianie Boże będzie na ustach ich. To również zdaje się stosować do świętych z tej strony zasłony.

Ostatnie zdanie, „aby postąpili z nimi według prawa zapisanego”, zdaje się wskazywać, iż z tej strony święci mają coś do wykonania, co będzie miało łączność z wykonaniem sądu nad narodami. Co to właściwie ma być, my jeszcze nie wiemy. Lecz nie widzimy nic takiego, co by się sprzeciwiało myśli a mianowicie, iż Królestwo Chrystusowe rozpoczęło swoją działalność i że obecne uderzanie narodów znajduje się pod kontrolą tegoż Królestwa. Fakt, iż niektóre członki klasy Królewskiej są jeszcze w ciele, nie sprzeciwia się wcale tej myśli. Widzimy iż królestwa tego świata są kruszone i rozpadają się w kawały, i spodziewamy się, iż to będzie trwało tak długo, aż zostaną zupełnie skruszone na proch. Staną się jako „plewy na bojowisku w lecie” a wiatr rozniesie je i nie będą więcej znalezione. — Daniel 2 : 35.

W.T. 5630 - 1915.
(Ciąg dalszy nastąpi).

Nie będzie złota Boskiej natury w nas, dopóki nie uchwycimy się kosztownych obietnic współdziedzictwa z Chrystusem, które pobudzają nas do spełnienia naszych warunków poświęcenia i naszego ofiarowania się aż do śmierci. R1944-96.

W OGNIU DOŚWIADCZONEGO — Byłoby daremne dla kogokolwiek z ludu Pańskiego poświęconego mieć nadzieję być uczynionym zdolnym do uczestniczenia w chwalebnym dziedzictwie świętych bez oczyszczającego procesu ognistych prób. R1944-96.

Skarb nowej Boskiej natury, złoto, jest nam dany. Więc "kupujemy" złoto. Ale mamy ten skarb w naczyniach glinianych i w konsekwencji jest z nim dużo domieszek. Stąd ta konieczność, aby złoto było rzucone do tygła dla oczyszczenia. Jeżeli chcemy kupić złota "w ogniu doświadczonego", musi to być kosztem wiernego i trwałego poddania się karność Pańskiej w ognistych doświadczeniach, które są potrzebne do strawienia żużlu i do oczyszczenia naszego złota. Dlatego Piotr mówi: "Niech wam nie będzie rzeczą dziwną ten ogień, który na was przychodzi ku doświadczeniu waszemu" (1 Piotr 4 : 12). R1944-96.

Jak złoto może być wypróbowane bez tygła i płomienia? Jak żużle mogą być inaczej usunięte? R1944-96.

Niech żużle będą strawione, ale uważaj, umiłowany, żebyś w gorącym płomienia nie cofnął "ofiary żywej" z ołtarza! R1944-96.

W każdym doświadczeniu, Pan obserwuje nas, żeby zobaczyć jakie wpływy kierują naszymi czynami, czy na nie wpływają obecne korzyści, postępowanie świata, osobiste przyjaźnie, itd., czy też one są kierowane prostymi zasadami prawdy i sprawiedliwości. R1944-96.

"Złota w ogniu doświadczonego", tj. Prawdy która wytrzymuje próbę we wszystkich przeciwnościach się. R310-81 *.

Ogień doświadczeń. NS149.

Złoto doświadczone w ogniu wiary.

R1295-91 *.

SZATY BIAŁE — Przypisana sprawiedliwość Chrystusowa, którą wielu obecnie odrzuca. D66; R505-83 *, Q283; HG414.

Ta wiara, która usprawiedliwia. R1371-92.

Białe szaty łaski Bożej. NS149.

Białe szaty usprawiedliwienia. HG413.

Usprawiedliwienie przez rozumną wiarę w Chrystusa jako w Odkupiciela. R457-83*.

Aby sromota jej nagości nie okazała się. R1295-91.

OCZY TWOJE NAMAŻ -- Oczy wyrozumienia. D755.

Członkowie Kościoła powinni postępować w światłości i w prawdzie tak prędko, żeby opieszali pozostali daleko w tyle. HG98-BR.

MAŚCIĄ WZROK NAPRAWIAJĄCĄ -- Którą

jest cichość, poświęcenie się i poddanie woli Bożej. B209; D66.

Maść terazniejszej prawdy musi być kupiona przez osobę, która pragnie ją użyć; nikt nie może jej kupić dla drugiego. CR11; R5633-15.

Maścią prostoty i szczerości, która może usunąć bielma uprzedzenia i obłudy. R1372-92.

Pomoc Ducha świętego w zrozumieniu Słowa Bożego. R505-83.*

Czas wielkiego ucisku, który poprzedzi zażalenie Słońca sprawiedliwości, jest bliski. Ten krótki okres między obecnym czasem a czasem wielkiego ucisku jest przeznaczony na wybieranie prawdziwych dzieci Bożych, na pomazywanie ich maścią prawdy i na powiadomienie ich gdzie mają się umyć. R3521-05.

Czuwającym tak spośród Adwentystów jak i spośród innych denominacji oczy wyrozumienia zostały otworzone przez namaszczenie obecną maścią wzrok naprawiającą. R2978-02.

Duch pokory i uległości. R457-83*.

Pokora. R653-84*.

Czyste Słowo Boże. R1011-88*.

Oczy nasze zostały namaszczone, abyśmy zrozumieli obecne przywileje i prace do wykonania. R3185-03.

Posłannictwo Pańskie dane Jego kościołowi obecnej epoki, udzielające rady wszystkim tym, którzy twierdzą że są Jego, aby nie ufali w niepewnym ziemskim bogactwie, aby ich oczy mogły jasno widzieć rzeczy dające im pokój i przyszłe rzeczy -- bogactwa łaski, znajomość, która nigdy nie wstąpiła do serca cielesnego człowieka. HG413.

Starajmy się pozyskać Boską łaskę i namaścić swe oczy, aby widzieć wspaniałe miejsce prawdziwie poślubionych Panu, abyśmy mogli swe powołanie i wybranie uczynić pewnym a także być płonącymi i świecącymi światłami w świecie. HG414.

I nie tylko prorocze dowody obecności Pańskiej są teraz o wiele pełniejsze, bardziej kompletne i bardziej liczne, ale również oznaki czasu są dokoła nas liczniejsze i wykazują nam, że praca żniwa trwa już, a oznaki te są bardziej narzucające i bardziej jasne dla tych, których oczy są namaszczone. B265.

Nikt bardziej nie potrzebuje tej maści, niż chrześcijańskie kościoły nominalne. R1401-92.

To namaszczenie maścią jest ilustrowane w uzdrowieniu niewidomego przez Jezusa. (Jan 9 : 6). R3520-05.

Te słowa nie są skierowane do świata, ale do Ludu Pańskiego, do usprawiedliwionych i do poświęconych. R1944-96, 2026-96.

Koszttem tego pomazania jest duch samoofiary, -- gotowość do uczynienia zupełnego poświęcenia samego siebie Panu. NS400.

ABYŚ WIDZIAŁ -- I abyś był uzdrowionym D66.

Duchowo chromi i ślepi teraz w Kościele mogą być też błogosławieni przez dotykającą zdrowotność Pana. R1795-95.

Pan ofiaruje temu kościołowi lekarstwo na oczy, aby mógł otworzyć swe oczy i widzieć swój mizerny stan. R1295-91.

3 : 19 JA KTÓRYCHKOLWIEK MIŁ UJĘ — Tych, którzy są w sercu szczerymi i wiernymi Bogu. R1372-92.

Nie jest niezwykłą rzeczą dla Pana pozwolić, aby na Jego wiernych przychodziły o wiele sroższe doświadczenia i trudności od tych, które spadają na wszystkich świat. SM271.

Mówimy tym samym sposobem, w tym samym duchu i w tym samym celu, co Duch święty, gdy przemawiał przez Jana "do wszystkich zborów". Faktycznie, wierzymy, że ten sam Duch nakłania nas do powtórzenia tych samych rzeczy, które, chociaż proste i otwarte, są nacechowane miłością. R591-84*.

STROFUJĘ — Przez sprowadzenie na nich urągowsk, zniewag, wstydu i pohańbienia. R505-83*.

Słowa greckie przetłumaczone na "strofuję" i "karzę", mają mocniejszy sens od tego, który tu jest oddany. Pierwsze słowo znaczy "zarzut", "niełaska", "zawstydzić", "hańba". R505-83*.

I KARZĘ — Ćwiczę, czyli kształcę jako dziecko, lub młodzieńca. R505-83*.

Tutaj mamy własne słowa naszego Pana odnośnie Jego dozoru i strofowania Kościoła w ciągu wieku ewangelicznego a jako najwyższy szczyt tego sądu (krino) nastąpi decyzja (krysis), to jest nagroda lub kara. R2431-99. (Zobacz komentarze do Obj. 3 : 10 ; Godzina Pokuszenia):

To drugie słowo oznacza "ćwiczyć", "wykształcić". R505-83*.

POKUTUJ — Bóg mówi o Kościele jako o całości, włączając w to miano imitacyjnych jak i zupełnie poświęconych. R4653-10.

Pan nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania. (2 Piotr 3 : 9). R198-81*.

3 : 20 OTO STOJĘ U DRZWI — Jestem obecny, niewidzialny. R5993-16, 506-83*, 457-83*.

Nie mógłby to czynić, jeśliby nie był obecny. R506-83*.

Nieznany kościołowi Laodycejskiemu, nasz Pan wrócił. Stał u drzwi i zakłatał. R5993-16, 457-83*.

Nasz Pan nie stoi u drzwi serca grzesznika, kołacząc, ale przy sercach prawdziwych Izraelitów. R177-81.

Jego wtóra obecność w mocy i w chwale jest uważana za bliską. SM499.

I KOŁACZĘ — Przez użycie ustnych lub drukowanych dowodów, że proroctwa się wypełniły. Kołatanie będzie dowodem obecności Pana i

że słudzy nie mają tego wiedzieć przed czasem, ale w czasie przybycia i to bez możliwości widzenia. R5566-14, 4092-07, 3354-04, 2978-02.

Kołatanie to rozpoczęło się od roku 1875 (w jesieni 1874) i trwa dotąd. "A wy bądźcie podobni ludziom oczekującym Pana swego, aby kiedy przyjdzie i zakołacze, wnet mu otworzono" (Łukasz 12 : 36). R3355-04, 87-80.

Sam Pan niekiedy mówił do Babilonu i przez niego aż do czasu kiedy, kołacząc do drzwi, oznajmiając Swoją obecność i nie zostając zauważony przez skrępowanych — rzeczywiście przez zaślepioną i marną Laodyceę —, wyrzucił go z ust Swoich. R1577-93.

Usłyszeliśmy to kołatanie i już z tej strony zastony weszliśmy na ucztę i otrzymujemy pewien pokarm, pewne pocieszenie. CR33.

Ta obecność i to kołatanie rozpoczęły się w jesieni 1874 r., i jeszcze trwają. R87-80.

Nasz Pan stoi u drzwi i kołacze. Ofiarowuje samego siebie "prawdziwym Izraelitom". NS781.

Nie mówimy oto Oblubieniec idzie, lecz oto Oblubieniec jest już obecny, silnie kołacząc przez proroctwa, aby obudzić klasę dziewic, lecz nie budzić świata. R2978-02.

Pan mówi do swoich wiernych przez Swoje Słowo, przez kołatanie, które obwieszcza Jego obecność, przez znaki zwiastujące nastanie nowej dyspensacji. R4092-07.

JESLIBY KTO — Karmienie jest sprawą osobistą, indywidualną obecnie. Kościół nominalny nie jest teraz karmiony; on nie jest głodny.

R3355-04, 457-83* , 224-81, 177-81; NS43, 633.

W tym wielkim systemie zupełnie połączonym ze światem i pokonanym przez wielkość jego przepychu. (Obj. 18 : 3, NP). R457-83* .

Jest to sprawa osobista obecnie. R457-83* , 224-81, 177-81, 87-80; NS43, 633.

Człowiek, który nigdy nie słyszy kołatania jest oczywiście niegodnym, aby go usłyszeć. Ci zaś, którzy słyszą nie są widocznie zmuszeni odpowiedzieć i przyjąć obecnego, kołaczącego Króla. R2978-02.

Niewielu z Laodejczyków usłyszy Jego głos, kiedy stoi u drzwi i kołacze, aby zaprosić swych gości na ucztę weselną. R1295-91*.

USŁ YSZAŁ GŁ OS MÓJ — Jeśliby Kościół Laodycejski był przebudzony, usłyszałby. R5993-16, 506-83*.

Kołatanie. R3355-04, 2983-02.

Tylko ci, którzy są z "czystego serca", którzy są zupełnie szczerymi, uczciwymi, są w stanie usłyszeć. R3415-04.

Błogosławione są nasze oczy, że teraz widzimy, nasze uszy, że teraz słyszymy, że możemy znać Mesjasza. R5075-12.

Te kołatania, czyli proroctwa, które oznajmują, że On jest obecny; nie że dopiero przy-

dzie, ale że jest teraz obecny. R177-81.

Kołatanie i głos nie będą słyszane naturalnymi uszami, ale słyszane będą tylko uszami wyrozumienia i wiary. R2978-02.

Pan Jezus wyraźnie powiedział, że przyjdzie jako złodziej, lecz nie powiedział o której godzinie miał przyjść. R5993-16, 506-83*.

Tu nic nie jest mówione o głuchocie; jeśliby byli obudzeni, niewątpliwie usłyszeli by. R506-83*.

Laodycei mówi: Puk, puk, puk, obudźcie się! Pozwólcie mi wejść. Czy oni słyszą? Odpowiedź nam jest dana w Pieśni Salomonowych 5 : 3 – "Zdjęłam już moją suknię, jakże więc mam ją znowu przyoblec? Umyłam moje nogi, jakże więc mam je znowu pobrudzić? R506-83*.

I OTWORZYŁ DRZWI – Pan miał służyć temu, który otworzyłby swoje serce i przyjąłby te rzeczy w poświęconej postawie umysłowej. R5566-14.

WNIJDĘ DO NIEGO – Jeżeli słuchający otworzyłby drzwi, wnijdę do niego. R2978-02.

Pan miał przepasać się jako Sługa i miał przystąpić i służyć. R5566-14.

Z NIM WIECZERZAŁ – To odnosi się do tego, czym się cieszą w obecnym życiu ci, którzy żyją w okresie Kościoła Laodycejskiego. R149-80*, CR317.

Będzie go karmił niebieskim pokarmem i da mu siłę do wytrzymania prób i upałów tego dnia, w którym żyjemy. NS44.

Tylko ci, którzy otworzą drzwi Panu, otrzymają to wielkie błogosławieństwo duchowego pożywienia – "pokarm na czas słuszny", "stare i nowe rzeczy", które Mistrz przyobiecał dostarczyć w tym czasie. (Łukasz 12 : 42; Mat. 13 : 52). R2978-02, 515-83, 191-81, 177-81, 149-80*, 126-80.

Z jakiej błogosławionej uczty prawdy cieszyliśmy się! R177-81, 149-80*.

3 : 21 **KTO** – Klasa świątnicy; "pierworodni" niebiańskiej rodziny. C208; R132-80.

ZWYCIEŻY – Zwycięży miłość samego siebie, popularność, światowe powodzenie, ludzkie teorie i systemy. D337; HG718.

Składając ochoczą i chętną ofiarę, nawet aż do śmierci. R772-85*.

Wielkie zwycięstwo ma być odniesione, by dowieść naszą godność wielkiego zaszczytu, do którego Bóg powołał swój kościół. . . walka ta i zwycięstwo należy przede wszystkim do naszych serc i umysłów, a drugorzędnie rozciąga się na nasz udział, na co Pański zamiar może wskazywać, w zwalczaniu publicznego zła i w popieraniu publicznej i obywatelskiej sprawiedliwości. R5778-15, 5662-15, 5439-14.

Przez chętnie znoszenie hańby, prześladowań i cierpień dla zasad prawdy i sprawiedliwości. R5439-14, 4925-11, 4637-10, 772-85*.

Aby zwyciężyć, potrzeba energii, silnego charakteru, stateczności, cierpliwości i wytrwałości aż do końca obecnego życia. R1719-94.

Kto okaże się wiernym i prawdziwym. R5651-15, T100; OV184.

Jest rzeczą potrzebną, aby dla ćwiczenia, doświadczenia i wypróbowania Kościoła Bożego, członkowie tegoż poddani byli przeciwnym wpływom, bo tylko "temu kto zwycięży" obiecana jest nagroda. R4925-11.

Z nastaniem pozornego powodzenia kościelnictwa przyrównanego do błysku, ci, którzy nie dołączają się do niego, będą uważani za nieprzyjaciół. R5063-12.

Nie wszyscy wierzący, ani nawet większość. R281-81; NS396; OV189.

Przed weselem, ukazuje się jako Król, przeprowadza przegląd i wybiera zwycięzców. R343-82.

Świat i jego ducha. R2461-99, 2154-97.

Dojdzie do mety doskonałej miłości. NS417.

Będzie wierny w szafarstwie tajemnic Bożych. R1034-88.

Wielki wynik tej sprawy, niewzruszoność tej sprawy należy do przyszłości. R5393-14, 3570-06, A110.

"A zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza". (1 Jan 5 : 4): R1719-94, 1720-94.

"Poniosłem wszelkie szkody i wszystko uznaję za śmieci, żeby zyskać Chrystusa i znaleźć się w nim", jako członek chwalebego ciała Pomazańca poza zastoną. HG230.

DAM MU – Jeżeli okaże się wiernym aż do śmierci. T93.

Udzielenie nagrody po spełnieniu warunków nie jest łaską, ale rzeczą sprawiedliwą. R5073-12.

Błogosławioną i podnoszącą na duchu obietnicę, która pociesza Oblubienicę. R5863-16; A277, 320; SM490.

SIEDZIEĆ Z SOBĄ – Królestwo nie może być bez Króla. Wpierw musi przyjść Król. A360; HG663.

Cały Kościół będzie miał udział z Chrystusem w Jego wielkim Królestwie. R5830-16, 4965-12, 1719-94, 269-81, 255-81; CR491; HG663.

Jako królowie i kapłani dla Boga. R1262-90.

Aby być świątynią Bożą i mieć korony. R2732-00.

Kiedy Jego Królestwo będzie ustanowione w mocy i w wielkiej chwale. R1351-92.

Aby wziąć udział w zaszczytach królestwa i w chwalebnym dziele podniesienia ludzkości. SM143, 182; R5418-14; OV379-418; HG368, 416, 438; NS541, 677.

Obietnica dla wiernych owiec tego wieku Ewangelii. NS182-767.

Wszyscy z tej poświęconej klasy osiągną dział z Królem królów i Panem panów w usuwaniu

grzechu, przewyciężaniu śmierci i podniesieniu ludzkości z upadłego stanu do harmonii z Bogiem. HG666.

Żołnierze krzyża, którzy dowiodą swej wierności swemu Mistrzowi przez ofiarę aż do śmierci, mają zapewnienie, że będą wielce wywyższeni. NS455:

Oblubienica, "Małżonka Baranka", gdy udowodni swą wierność zasadom sprawiedliwości przez cierpienie ze swym Mistrzem w obecnym czasie, będzie poczytaną za godną mieć udział z Nim w zaszczytach Jego stolicy. NS477; R4576-10, 623-84*; HG230.

Jeśli Jego uczniowie zechcą cierpieć z Nim dla sprawiedliwości, ich nagroda będzie taką, że zasiądą z Nim na Jego tronie. SM451.

Wielkie Grono będzie stać przed tronem, zamiast siedzieć na tronie. SM362, 288.

NA STOLICY MOJEJ — Otrzyma moją władzę panowania nad światem w celu nawrócenia go. A277, 109.

Królestwo jest czymś więcej niż działaniem łaski w sercu. A357.

Tak jak my obecnie znajdujemy się przed sądową stolicą Chrystusową, tak podczas wieku Tysiąclecia cały świat ludzkości stanie przed sądową stolicą. . . Podczas tego sądu świata, zwycięzcy z wieku Ewangelii, bracia jako małżonka, będą z Panem na Jego tronie. R4084-07, 5802-15; Q192.

Na tronie Mesjaszowym. Q192.

"Święci będą sądzili świat", wspólnie ze Swoim Panem. R4084-07, 2765-01; HG149.

W Królestwie, w którym Boskie obietnice uczynione Abrahamowi wypełnią się — tak Żydom jak i wszystkim rodzajom ziemi. R5170-13, 4453-09.

Królestwo niebiańskie, które odziedziczył Jezus i w którym uczestniczy Jego oblubienica — zwycięzcy wieku Ewangelii. R269-81, 5608-15.

Mieć władzę nad poganami i skruszyć ich jako statki garncarskie. (Obj. 2 : 26, 27). R155-80*.

Jako nowe stworzenia, jeżeli pozostaniemy wiernymi aż do końca naszej drogi, staniemy się doskonałymi przy pierwszym zmartwychwstaniu. R5550-14, 4784-11.

W odrodzeniu (Mat. 19 : 28). R623-84*.

Pańskie wierne małe Stado, otrzymawszy nieśmiertelność i Boską naturę, "świecić się będzie jako słońce w królestwie Ojca", wprowadzone z Chrystusem na stolicę. R5802-15, 255-81, 4-79; OV233; SM145.

Wierni zwycięzcy tego wieku mają żyć i królować z Chrystusem tysiąc lat. R1488-93, 531-83; A110; HG342.

Obietnica naszego uwielbionego Pana. R1351-92.

Zwycięzcy będą siedzieć z Nim na Jego sto-

licy, czyli będą uczestniczyć w Jego chwale i mocy. R332-82.

Wyniesienie na stanowisko. R465-83

Ci, którzy wśród powszechnej apatii będą trwać w miłości aż do końca otrzymają największy zaszczyt od wszystkich wiernych. R1295-91*.

Chrystus nie będzie zawsze siedział na stolicy Ojca. On ma swoją własną stolicę. On zajmie ją, a ci, którzy Go naśladowali, posiadają z Nim tę stolicę. R506-83*.

JAKOM I JA ZWYCIĘŻYŁ — To się nie odnosi do Wielkiego Grona, ponieważ nie jest napisane, że ten otrzyma miejsce na stolicy, kto zwycięży z przymusu. Q289; R4871-11.

"I ja sporządzam wam, jako mi sporządził Ojciec mój Królestwo" (Łukasz 22 : 29). F78. I USIADŁ EM — W nagrodę za Jego wierność. OV307.

Wyczekując czasu, kiedy zasiądzie na Swoim własnym tronie, ustanowi Tysiącletnie Królestwo. R5830-16, R506-83*.

Z OJCEM MOIM NA STOLICY JEGO — Stolica powszechnego panowania, chwały i mocy. R1252-90*.

Uczestnikiem we własnej Boskiej naturze Jehowy. R1252-90*.

Kościół zapewne otrzyma tę największą chwałę dopiero przy końcu wieku Tysiąclecia. F78.

Stolica wszechświata. NS202.

Tysiącletnie panowanie będzie dopiero początkiem chwały, czci i nieśmiertelności tych Nowych Stworzeń. F77.

3 : 22 KTO MA USZY — Skłonność do słuchania i przestrzegania Słowa Bożego. D65 (Zobacz komentarze do Obj. 2 : 7).

Wierzmy silnie, że wszyscy ci, którzy są w Babilonie muszą z niego wyjść, jeżeli chcą należeć do klasy oblubienicy. R2513-99.

Według Słowa Bożego, niewielu, "maluczkie stadko", może widzieć prawdę pośród otaczających ciemności. R806-85.

Ucho wiary jest szczególniejszą łaską od Boga, której On udziela pokornym, szczeremu sercu, pragnącemu prawdy i sprawiedliwości. R4557-10.

4 : 1 POTE MEM — Po wydarzeniach poprzedniego rozdziału. R528-83*.

WIDZIAŁ — W księdze Objawienia, wierzymy, że Jan, osobiście, symbolizuje umiłowanych uczniów, wiernych członków Kościoła, którzy żyją w czasie opisanych wydarzeń. R528-83*.

A OTO DRZWI BYŁY OTWORZONE — Te drzwi otworzone były jako wejście do trzeciego nieba. R529-83*.

W NIEBIE — Trzecie niebo, nowe niebios. Nowe niebios i nowa ziemia, które będą trzecimi, będą pod panowaniem Chrystusa i Jego świętych. R529-83*.